

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoPr/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119468177
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6119468177.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: NANOTRANS s.r.o., so sídlom 029 47 Oravská Polhora 334, IČO: 44 392 885, právne zastúpený: Okenica Šula & Co. s.r.o., so sídlom 811 04 Bratislava - mestská časť Staré mesto, Pražská 11, IČO: 36 866 512, proti žalovanému: J. T., nar.XX.XX.XXXX, bytom XXX XX S. J., M. U. XXX/X, o zaplatenie 4 904,93 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č. k. 10Cpr/18/2020-162 zo dňa 03. decembra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 4 904,93 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 15.11.2019 do zaplatenia. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Nebol sporným vznik pracovno-právneho vzťahu pracovnou zmluvou uzatvorenou medzi žalobcom a žalovaným dňa 19.01.2019 a tiež to, že pracovný pomer trval aj v čase vzniku škody a ani existencia dohody o hmotnej zodpovednosti uzatvorenej písomne dňa 19.01.2019.

Protiprávny úkon zamestnanca - žalovaného, porušenie povinností vyplývajúcich z pracovnoprávneho vzťahu ako aj zavinenie, súd mal za preukázané jednak listinami - Príkazom na prehliadku iných priestorov vydaným Okresným súdom v Plzni č.k. 5Nt 5021/2019 zo dňa 12.7.2019, a tiež rozsudkom vydaným Okresným súdom Plzeň-město vo veci 6T 10/2020, ktorým bol žalovaný spolu s J. A. uznaný za vinného, že dňa 11.7.2019 okolo 22.00 hod. na trase diaľnice D5 v smere od hraničného prechodu Rozvadov cez Plzeň riadil obžalovaný J. T. (žalovaný v tomto konaní) nákladnú súpravu - ťahač zn. DAF, MPZ SK RZ NO 677CK a náves Krone MPZ GB, RZ C424487 so spolujazdcom obžalovaným J. A., pričom v návесе vedome prevážali v papierových krabiciach celkom 8290 ks balení nelegálne získaného tabaku určeného na fajčenie o celkovej hmotnosti 414,5 kg označeného ako Easternders Virginia Green a Easternders Virginia Yellow, ktorý do nákladnej súpravy preložili na parkovisku v prístave Calais vo Francúzsku z inej nákladnej súpravy i keď k nemu nemali žiadne doklady preukazujúce jeho nadobudnutie a zdanenie a i keď vedeli, že tento tabak nebol označený tabakovými nálepkami podľa § 114 ods.2 zákona č. 353/2003 Sb. o spotrebných daniach v platnom znení, pričom ho chceli následne predať, čím spôsobili únik na spotrebnej dani vo výške 926.822,- Kč. Žalovaný za to bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmieneným odkladom na dobu 2,5 roka a peňažný trest 20.000,- Kč. Ako vyplýva z odôvodnenia predmetného rozsudku, podľa úradného záznamu polície ČR, žalovaný odmietol po zastavení otvoriť dvere kamiónu, a preto policajti museli do kabíny vniknúť rozbitím

okna pri vodičovi a vyviešť žalovaného za použitia donucovacích prostriedkov. Zároveň z rozsudku vyplýva, že súd mal v konaní preukázané, že tabak naložil spolupáchateľ J. A. do kamiónu, ktorý viedol žalovaný po predchádzajúcej dohode, že žalovaný vedel, že spôsob akým sa tovar dostal do kamiónu je nelegálny, nemal k tomu žiadne doklady a nákladové listy. V tomto prípade ide u zamestnanca o zavinenie úmyselné, nakoľko bez ohľadu na to, či vedel alebo nevedel čo je obsahom škatúl, ktoré naložil do jazdnej súpravy spolu aj s J. A., mal bezpochyby vedomosť, že k tomuto tovaru nemá žiadne doklady, prepravné listy, ani pokyny od svojho zamestnávateľa kde by mal byť tento dodatočne naložený tovar vyskladnený. O prevoze tohto tovaru nemal jeho zamestnávateľ žiadnu vedomosť a nebolo preukázané, že by udelil akýkoľvek súhlas na prevoz aj iného tovaru. Jedná sa teda o svojvoľné konanie žalovaného, ktorý vedel, že koná v rozpore s pokynmi zamestnávateľa (žalobcu) a bol uzrozumený aj s tým, že by svojim konaním mohol spôsobiť škodu. U žalovaného sa jedná o úmyselné zavinenie, tzv. úmysel nepriamy, pretože aj keď jeho primárnym úmyslom nebolo spôsobenie škody žalobcovi, avšak škoda ako taká vznikla následkom jeho konania, keď musel byť uzrozumený s tým, že koná v rozpore s pokynmi zamestnávateľa a výsledkom jeho činnosti môže byť aj vznik škody. O také uzrozumenie ide vtedy, ak konajúci nepočítal so žiadnou konkrétnou okolnosťou, ktorá by mohla viesť k likvidačnému následku, ktorý si predstavoval ako možný alebo ak sa spoliehal len na okolnosti, ktoré neboli reálne spôsobilé takému následku zamedziť.

Pokiaľ sa týka vzniku škody a jej výšky toto bolo žalobcom hodnoverne preukázané listinnými dôkazmi, jednak čo do výšky nákladov na opravu jazdnej súpravy, ktorá bola tiež poškodená v dôsledku konania žalovaného - polícia Českej republiky po zastavení jazdnej súpravy, ako vyplýva z citovaného rozsudku Okresného súdu Plzeň-město, musela rozbiť sklo dverí a použiť donucovacie prostriedky, aby mohla žalovaného zadržať. Je tiež nesporným, že žalovaný zadržoval doklady od jazdnej súpravy a tiež, že zamestnávateľ musel zabezpečiť jednak prevoz poškodenej jazdnej súpravy na územie Slovenskej republiky a zabezpečiť dodanie tovaru podľa zmluvy novou jazdnou súpravou. Tieto skutočnosti žalovaný nevyvrátil. Je tu teda preukázaná aj príčinná súvislosť porušenia povinností zamestnanca so vznikom škody. Ustanovenie § 81 Zákonníka práce ukladá zamestnancovi pracovať zodpovedne a riadne, plniť pokyny nadriadených vydané v súlade s právnymi predpismi; byť na pracovisku na začiatku pracovného času, využívať pracovný čas na prácu a odchádzať z neho až po skončení pracovného času, dodržiavať právne predpisy a ostatné predpisy vzťahujúce sa na prácu ním vykonávanú, ak bol s nimi riadne oboznámený, hospodáriť riadne s prostriedkami, ktoré mu zveril zamestnávateľ, a chrániť jeho majetok pred poškodením, stratou, zničením a zneužitím a nekonať v rozpore s oprávnenými záujmami zamestnávateľa. V konaní bolo preukázané, že zo strany žalovaného nebolo ust. § 81 zákonníka práce dodržané.

Zamestnávateľ má nárok na náhradu škody, ktorú mu spôsobil zamestnanec porušením povinnosti pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s nimi. Zamestnanec nahrádza zamestnávateľovi skutočnú škodu a v prípadoch škody spôsobenej úmyselne aj ušlý zisk (§ 179 ods. 1, 2, § 186 ods. 1, 2, 3 Zákonníka práce). Na základe knihy jász vozidla NO 016 BY za obdobie 12.07.2019 - 14.07.2019, vyčíslil náklady na nepredvídanú prepravu, na základe riadne najazdených kilometrov, kedy bolo z dôvodu uskutočnenia nepredvídanej jazdy najazdených spolu 917,40 km a použité pohonné hmoty pri vykonávaní prepravy náhradnou jazdnou súpravou vyčíslil podľa nutnosti tankovania na čerpaciej stanici, a to v zmysle faktúry č. 19844601, vyhotovenej dňa 14.07.2019 od spoločnosti TANKER, s.r.o. za riadne načerpané pohonné hmoty spolu vo výške 1 084,15 eur vrátane DPH. Žalobcovi vznikla povinnosť uhradiť mýto za cesty prvej triedy, diaľnice a rýchlostné cesty, na základe faktúry č. 1191012756, vystavenej Národnou diaľničnou spoločnosťou, a.s. dňa 01.08.2019, z ktorej si žalobca voči žalovanému uplatnil iba pomernú časť najazdených km, teda v počte 917,40 km násobenú jednotnou sadzbou za km spolu vo výške 191,24 eur vrátane DPH. Súčasne mal povinnosť platiť mýto aj v Českej republike za užívanie pozemných komunikácií, a to na základe faktúry č. 01939774, vystavenej Ředitelstvem silnic a Dálnic ČR, zo dňa 16.07.2019 v celkovej výške 3 743,02 CZK, čo použitím kurzu prepočtu českej koruny platnému k danému dňu prejazdu predstavuje 146,27 eur. Zároveň si uplatnil náklady na mzdu vodiča p. N. R., ktorý obsluhoval náhradnú jazdnú súpravu. Tieto boli vyčíslené na základe uzatvorenej pracovnej zmluvy v celkovej výške 91,06 eur. Ďalšou položkou škody bolo poškodenie ťahača, ktorý bol úmyselným konaním žalovaného v Českej republike zadržaný policiou Českej republiky a v zmysle faktúr č. PK20192854, PK20192983 a PK20192984 prestavovali náklady na opravu celkom 2 007,31 eur vrátane DPH. Napokon si uplatnil náhradu leasingovej splátky, v zmysle splátkového kalendára prislúchajúceho k Zmluve o finančnom leasingu č. 00437 uzatvorenú medzi spoločnosťou PACCAR Financial Slovakia s.r.o., a to za obdobie počas ktorého nemohol využívať predmetný ťahač na podnikateľské účely v počte 8 dní od 12.07.2019 do 19.07.2019, kedy žalovaný odovzdal žalobcovi

doklady k ťahaču a návesu a táto položka predstavuje sumu 467,47 eur vrátane DPH. Počas tejto doby ťahač nevykonával prepravnú činnosť.

Žalobca výšku škody podrobne zdôvodnil v žalobe a preukázal listinami - Prikaz k prohlídke jiných prostor vydaný dňa 12.7.2019 Okresným súdom Plzeň - mesto, sp.zn. 5Nt 5021/2019, Kniha jász vozidla NO 016 BY za 12.7.2019 - 14.7.2019, Faktúra č. 19844601 od spoločnosti TANKER s.r.o. + Priloha k faktúre č. 19844601, Faktúra č. 1191012756 od spoločnosti Národná diaľničná spoločnosť a.s. + Sumárny detailný výpis podľa jednotlivých EČV k faktúre č. 1191012756, Faktúra č. 01939774 vystavená Ředitelstvem silnic a dálnic ČR, Kurz CZK platný ku dňu 12.7.2019, Kurz CZK platný ku dňu 13.7.2019, Pracovná zmluva p. R. s dodatkami, Faktúra č. PK20192854 zo dňa 15.7.2019, Faktúra č. PK20192983 zo dňa 25.7.2019, Faktúra č. PK20192984 zo dňa 25.7.2019, Potvrdenie o oznámení - Obvodné oddelenie PZ Hlohovec zo dňa 18.7.2019 sp.zn. DÚ-199.19/1614, Splátkový kalendár k Zmluve o finančnom leasingu č. 00437, ktoré dôkazy žalovaný spochybňoval len tým, že si je nie vedomý, že by spôsobil takú škodu, k jednotlivých dôkazom sa bližšie nevyjadril. Skutkové tvrdenia žalobcu nepoprel. Žalobca teda hodnoverným spôsobom preukázal vznik škody, jej výšku ako aj zavinenie žalovaného, a preto žalobe ako dôvodnej vyhovel.

K vyhodnoteniu dôkazov uviedol, že súd má síce možnosť vykonania aj takých dôkazov, ktoré zamestnanec nenavrhol (§ 319 CSP) avšak na strane zamestnanca tomu musí predchádzať aspoň zdôvodnenie prečo neuznáva nárok a v čom vidí nesprávnosť skutkových tvrdení zamestnávateľa - žalobcu. Až vtedy súd má možnosť posúdiť, ktoré dôkazy sú nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Pokiaľ zamestnanec žiadne skutkové tvrdenia na spochybnenie nároku zamestnávateľa - žalobcu neuvedie, nie je možné aby sám aktívne spochybňoval skutkové tvrdenia protistrany a vyhľadával dôkazy v prospech žalovaného zamestnanca. Bolo by to popretím princípu rovnosti strán v konaní. Súd sám vykoná len dôkazy, ku ktorým objektívne zamestnanec nemá prístup, toto však musí vyplývať zo skutkových tvrdení zamestnanca.

Žalovaného zároveň zaviazal na úhradu úrokov z omeškania vo výške 5 % z dlžnej istiny od 15.11.2019, teda od dňa nasledujúceho po dni oznámenia o uložení zásielky obsahujúcej výzvu na plnenie.

O trovách konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP).

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalovaný, namietal, že suma, ktorú chce žalobca vyplatiť je prehnaná. Čo bola spôsobená škoda na prednom čelnom skle a jednom bočnom pravom okne na vozidle, je ochotný uhradiť, a to po uhradení diét za jeho prácu mimo územia SR, ktoré nemá uhradené do dnešného dňa. Žiada o prehodnotenie veci.

3. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý poukázal na to, že odvolanie žalovaného nespĺňa zákonné požiadavky v zmysle CSP o všeobecných náležitostiach odvolania ako aj absentuje vecná odôvodnenosť, odvolacie dôvody, rozhodujúce skutočnosti a taktiež odvolací návrh. Žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne z odvolacích dôvodov, nijakým spôsobom nepoprel, že žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie žalovanej sumy, a práve naopak jednoznačne a opätovne uznal svoju zodpovednosť za vznik škody spôsobenej úmyselným konaním žalovaného a iba argumentoval, že žalovaná suma je prehnaná. Navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania aj prvostupňového konania.

4. Žalovaný v replike uviedol, že nesúhlasí s vyjadrením žalobcu, ako aj s napadnutým rozsudkom. Požadovaná suma je prehnaná, a to čo žalobca uvádza ohľadne spôsobenej škody na vozidle, nie sú tieto také vysoké, ako predložil dokumentáciu o platbách, a preto žiada preverenie súdnym znalcom všetky faktúry ako žalobca preukázal súdu ako dôkaz. Poukázal na to, že súd prihliadal na jeho odsúdenie v Českej republike, čo s týmto nemá nič spoločné. Pokiaľ žalobca poukazuje na uvedené odsúdenie chce spomenúť, že pár týždňov na to mu zadržali ďalší kamión vo Veľkej Británii za pašovanie tabaku, tak ako jeho v Českej republike. Teda žalobca má dosť vysvetľovať a myslí si, že to robí, aby ho zastrašil, nech sa o ňom nik nedozvie a aj sám priznal na pojednávaní, že keby neposlal na jeho firmu kontrolu z inšpektorátu práce, tak si od neho nič nebude žiadať. Chce naspäť len svoje zarobené peniaze, ktoré mu dlhuje a ktoré mu mal žalobca ako uvádza vyplatiť na ruku bez papiera, čo sa mu nepáčilo, a preto poslal kontrolu. Rovnako posielala za ním osoby, ktoré pýtajú od neho peniaze, ktoré mu je dlžný.

5. Žalobca v duplike uviedol, že replika žalovaného je podľa jeho názoru nedôvodná a ničím nepodložená. Opätovne poukázal na náležitosti odvolania, ktoré nespĺňa podmienky CSP. Pokiaľ žalovaný v replike žiada preveriť faktúry súdnym znalcom poukázal na ustanovenie § 366 CSP o

novotách v odvolacom konaní. Ak zamestnanec žiadne skutkové tvrdenia na spochybnenie nároku zamestnávateľa - žalobcu neuvedie, nie je možné, aby súd sám aktívne spochybňoval skutkové tvrdenia protistrany a vyhľadával dôkazy v prospech žalovaného zamestnanca. Bolo by to popretím princípu rovnosti strán v konaní. Uplatnenie prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany žalovaným v odvolacom konaní považuje za neoprávnené, nakoľko mal v priebehu celého súdneho konania na súde prvej inštancie plné právo a možnosť tieto riadne uplatniť. Je potrebné prízvukovať, že žalovaný svojim svojvoľným a úmyselným konaním dňa 11.07.2019 v Českej republike zneužil ťahač žalobcu a pripojenú jazdnú súpravu, čím spôsobil vznik škody na samotnom ťahači, ktorý bol žalobca nútený vyzdvihnúť v Českej republike spoločne s jedným so zamestnancov, tam ho spojzdníť, previesť na Slovensko a poslať na opravu do autorizovaného servisu nákladných vozidiel. Tvrdenie žalovaného nie je na mieste, že jeho odsúdenie v ČR nemá s predmetným konaním nič spoločné. Navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozsudok v intenciách ustanovenia § 379 a § 380 CSP a rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a vec vecne správne posúdil (pracovno-právny vzťah, protiprávne konanie žalovaného, vznik škody a výška škody, ako aj príčinná súvislosť medzi porušením povinností a vznikom škody). Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

8. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcom vydaniu rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

9. Vo väzbe na samotné meritórne posúdenie daného prípadu, odvolací súd poukazuje na zodpovednosť žalovaného za obsahové vymedzenie svojho odvolania a na viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 379 CSP). Žalovaný v odvolaní rezignoval na akúkoľvek konkrétnu úvahu vo vzťahu ku vecným dôvodom, pokiaľ ide o jeho protiprávne konanie, vznik škody, príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody, ktoré súd prvej inštancie viedli k vyhovneniu žaloby. Fakticky sa obmedzil len na všeobecné konštatovanie, že výška škody požadovaná žalobcom je prehnaná a je ochotný uhradiť iba škodu, ktorá vznikla na vozidle rozbitím čelného a bočného skla. Bližšie však neuviedol, aká táto výška škody by mala byť zo strany žalobcu oprávnená, a teda v ktorej časti by malo byť žalobe žalobcu vyhovené. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že žalobca v konaní uplatňovanú výšku škody podložil riadne listinnými dôkazmi, o ktorých nie je možné pochybovať, že takáto škoda žalobcovi vznikla. Žalovaný žiadnym spôsobom nespochybnil tieto listinné dôkazy predložené žalobcom.

10. Pokiaľ žalovaný poukazoval na to, že žalobca mu dlhuje finančné prostriedky za vykonanú prácu, je nutné uviesť, že je to bez relevancie k predmetu konania. Napokon žalovaný ani netvrdil a ani nepreukázal o akú čiastku by sa malo jednať, ktorú mu má žalobca dlhovať, preto nemohlo dôjsť ani k započítaniu tejto istiny k požadovanému nároku žalobcu. Žalovanému však nič nebráni domáhať sa svojho nároku samostatnou žalobou.

11. V replike žalovaný namietal, že súd prvej inštancie nesprávne vychádzal z jeho odsúdenia v Českej republike. Tu odvolací súd považuje za nutné poukázať na to, že práve týmito rozhodnutiami v trestnom konaní v Českej republike bola preukázaná protiprávnosť konania žalovaného a jeho úmyselné zavinenie škody, tzv. úmysel nepriamy, nakoľko aj keď jeho primárnym úmyslom nebolo spôsobiť škodu žalobcovi, avšak škoda ako taká vznikla následkom jeho konania a žalovaný musel

byť uzrozumený s tým, že koná v rozpore s pokynmi zamestnávateľa a výsledkom jeho činnosti môže byť aj vznik škody.

12. Taktiež v replike navrhoval znalecké dokazovanie, avšak s poukazom na § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody je možné rozširovať iba v rámci 15-dňovej lehoty na odvolanie, ktorá v tom čase už uplynula. Uvedené tiež nie je možné posúdiť, že by išlo o prostriedok procesného úroku alebo obrany, ktorý by bolo možné subsumovať pod § 366 CSP, ako prípustnú novotu v odvolacom konaní. Nejedná sa o dôkaz, ktorý by sa týkal procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, mal by preukazovať, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a napokon odvolateľovi (žalovanému) nič nebránila, aby daný návrh na dokazovanie predniesol pred súdom prvej inštancie, teda nejde o dôkaz, ktorý bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

13. Vzhľadom na nedôvodnosť odvolacím námietok žalovaného, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, a to vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania, ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním a súd prvej inštancie správne aplikoval zásadu úspechu v konaní.

14. O trovách odvolacieho konania, odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP aplikujúc ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal mu voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

15. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)